

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3614/03
31.08.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Јелене Ивановић и Наде Кљајевић, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Маријаном Тафра-Мирков, записничарем, решавајући у управном спору по тужби "Б", чији је пуномоћник З., против решења Министарства финансија и економије Републике Србије у Београду, Сектор за имовинско-правне послове број 463-02-00244/2003 од 30.09.2003. године, уз учешће заинтересованих лица М. и малолетног НН из Београда, кога заступа законски заступник М. обоје на адреси ..., а чији је пуномоћник адвокат И., у предмету изузимања грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној дана 31.8.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем под ставом један поништен је закључак Одељења за имовинско-правне послове Општинске управе Општине Врачар у Београду број 463-55/2002 од 1.9.2003. године, којим је одбачен предлог М. и НН за понављање поступка окончаног правоснажним решењем истог органа број 463-55/2002 од 21.11.2002. године и решено под ставом два дозвољава се обнова поступка у предмету изузимања из поседа градског грађевинског земљишта означено као кп. бр. ... у ..., окончаног решењем Одељења за имовинско-правне послове Општинске управе Општине ... у Београду број 461-55/2002 од 21.11.2002. године, којим је изузета из поседа наведена парцела на којој су носиоци права коришћења били З. и Н. оба из ... за потребе "Б", а ради привођења земљишта намени, односно изградњи приступне саобраћајнице за прилаз новопланираним објектима у ..., као и блоковској гаражи унутар блока између улица ..., ..., ... и ..., а све на основу Регулационог плана реконструкције блокова између улица ..., ... и ... на ... Ставом три оспореног решења поништено је решење Одељења за имовинско-правне послове Општинске управе општине ... у Београду број ... од ... године и предмет враћен првостепеном органу на поступак по примедбама изнетим у образложењу тог решења.

У тужби којом оспорава законитост решења туженог органа, тужилац истиче да је погрешно тужени орган када је сматрао да су испуњени услови да се дозволи понављање правоснажно окончаног поступка и то решењем од 21.11.2002. само зато што су заинтересована лица, етажни власници стана у згради, па самим тим и корисници градског грађевинског земљишта на коме се налази зграда, а и кат. парцеле која је предмет изузимања и то по члану 18. и 19. Закона о грађевинском земљишту, те да им је због тог својства требало признати својство странке у поступку изузимања који је вођен само у односу на З. и Н. Сматра да заинтересована лица нису никада били сукорисници кат. парцеле ... КО..., нити су сада сукорисници кат. парцела ... и ... КО..., које су настале цепањем раније постојеће кат. парцеле ... КО.... Основ за доношење решења од 21.11.2002. године јесте решење Извршног одбора Скупштине Града Београда број 463-1315/02-ИО од 5.7.2002. године, којим је тужиоцу додељено наведено земљиште за изградњу ... објекта број ... на грађевинској парцели ... односно кп. ... КО..., као и зоне интервенције на приступним саобраћајницама на кат. парцели ... КО ... па сматра да се решење од 21.11.2002. године није могло поништити све док у правном промету постоји решење о додели овог земљишта тужиоцу од 5.7.2002. године. Предложио је да се тужба уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима датим у оспореном решењу и предложио да се тужба одбије као неоснована.

Заинтересована лица С. М. и С. су у одговору на тужбу навели, да је оспорено решење законито, да је тужени орган правилно поступио када га је донео, јер су заинтересована лица не само сувласници стана у згради на кат. парцели ... КО ...и сукорисници како кат. парцеле ... КО ..., већ и кат. парцеле ... КО ... која је предмет изузимања, а по члану 19. Закона о грађевинском земљишту по коме је и вршен упис овог права у земљишне књиге. Предложили су да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и разматрања свих списа ове правне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба није основана.

Правилно је другостепени орган сматрао да је закључак о одбачају предлога за понављање поступка окончаног правоснажним решењем од 21.11.2002. године, а поштом од стране заинтересованих лица

овим такође правоснажним решењем од 21.11.2002. године, а поднетог од стране заинтересованих лица, незаконит, и то са следећих разлога:

Из списка произлази да је решењем Извршног одбора Скупштине Града Београда број 463-1315/02-ИО од 5. јула 2002. године додељено тужиоцу, након спроведеног јавног надметања, на коришћење градско грађевинско земљиште за изградњу ... објекта ... на грађевинској парцели ... односно на кат. парцели ... КО..., као и зона интервенције за приступну саобраћајницу на кат. парцели ... КО... Заинтересована лица С. и М., су заједно са Д., били сувласници породичне стамбене зграде која се налазила на кат. парцели ... КО ..., и то до деобе извршене правоснажним решењем Трећег општинског суда у Београду 1-Р-210/2002 од 21.11.2002. године (постало правоснажно 2.12.2002. године). По основу овог права сувојине били су и сукорисници кат. парцеле ... КО ...и то по члану 18. и 19. Закона о грађевинском земљишту ("Сл. гласник РС" бр. 44/95 и 16/97). Деобом су заинтересована лица постала сувласници на посебном стану у приземљу исте куће од 182,80 м², а Д. власник посебног стана на спрату од 23,27 м². На мансарди постоји стан чији су сувласници Б. и Д., а у дворишту на истој катастарској парцели постоји дворишна зграда са гаражом чији су сувласници З. и наследници пок. Н.

Тада је кат. парцела ... цепа на подбројеве један и два, и сви објекти се налазе на кат. парцели ... КО

По земљишно-књижном улошку ..., катастарске парцеле ... и ... КО ... су уписане као својина Републике Србије, али са уписаним правом коришћења по члану 19. Закона о грађевинском земљишту. Без обзира што се сви грађевински објекти налазе на кат. парцели ... КО ... право коришћења настало на кат. парцели ... КО ... није престало цепањем ове катастарске парцеле на два подброја, па су заинтересована лица и даље по Закону о грађевинском земљишту титулари права коришћења и на кп. бр. ..., кп. ... КО ...и као такви су имали право да учествују у поступку у коме се катастарска парцела ... КО ... изузима.

Сигурно је да заинтересована лица С. и М. немају мања права од власника дворишне зграде (чланова породице Јовановић) који су као странке укључени у управни поступак ради изузимања из поседа. Утолико нису основани наводи тужбе да заинтересована лица нису сукорисници кат. парцеле ... КО..., јер по наводима тужбе, право коришћења по члану 18. Закона о грађевинском земљишту су могли да стекну само својином на згради, а на кат. парцели се не налазе никакве зграде. Међутим, они су право коришћења стекли пре цепања кат. парцеле ... КО..., а сам чин цепања не значи да је престало право коришћења на цепаним непокретностима ако уз цепање није настао и основ за престанак овог права (нпр. постојање правоснажног решења донетог у законном спроведеном поступку изузимања из поседа, али од свих, а не само појединих ранијих носилаца права коришћења). Позивање тужиоца у тужби на постојање решења Извршног одбора Скупштине Града Београда од 5.7.2002. године којим се додељује тужиоцу кат. парцела ... КО..., није од утицаја, јер је ово решење оглашено ништавим у делу који се односи на доделу наведене парцеле, решењем Скупштине Града Београда број 463-176/04-ХИИ-01 од 29. марта 2004. године, а чак и да је остало на снази поступак изузимања је морало да се спроведене по закону. Позивање тужиоца на то да су заинтересована лица престала да буду власници стана на кат. парцели ... КО ..., након покретања управног спора услед продаје трећем лицу нису од утицаја на правилност побијаног решења, јер је Врховни суд ценио законитост оспореног решења имајући у виду права заинтересованих лица, као странака, према стању списка у управном поступку који је претходио управном спору.

Имајући све напред наведено у виду, Врховни суд Србије је нашао да доношењем оспореног решења није повређен закон на штету тужиоца, па је применом члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр. 46/96) донета пресуда као у диспозитиву.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 31.8.2005. године, У. 3614/03

Председник већа - судија,

Милена Саватић, с.р.

Записничар

Маријана Тафра-Мирков, с.р.

За тачност отправка

Јелена-сђ/05